

Republika e Kosovës • Republika Kosovo • Republic of Kosovo
Institucioni i Avokatit të Popullit • Institucija Ombudsmena • Ombudsperson Institution

IZVEŠTAJ SA PREPORUKAMA

Žalba br. 597/2014

DORĐE ARTINOVIĆ

u vezi sa dužinom postupanja Osnovnog suda u Prištini

**Za: Gđu. Afërdita Bytyçi, predsednica
Osnovni sud u Prištini,**

**G. Nehat Idrizi, predsedavajući
Sudski savet Kosova.**

Priština, 20. juni 2017. Godine

POSTUPCI PRED INSTITUCIJOM OMBUDSMANA

1. Dana 23. decembra 2014. godine, Đorđe Artinović (u daljem tekstu “žalilac”), podneo je žalbu Instituciji Ombudsmana (u daljem tekstu „IO“) koja se odnosi na dužinu postupka pred Osnovnim sudom u Prištini – Ogranak u Gračanici, radi utvrđivanja prava svojine i državnine na nepokretnosti koja je bespravno uzurpirana od strane trećih lica (u daljem tekstu “tuženi”). Žalilac je parnicu inicirao pred tada Opštinskim sudom, a sada Osnovnim sudom u Prištini 14. jula 2008. godine (P. br. 1383/08) zbog dužine sudskog postupka.
2. Dana 29. decembra 2014. godine, žalba je registrovana u IO (br. žalbe 597/2014).
3. Dana 21. januara 2015. godine, pravna savetnica IO je razgovarala sa sudijom odeljenja Osnovnog suda u Gračanici i zatražila informacije u vezi preduzetih i/ili planiranih postupaka kako bi predmet bio rešen u razumnom vremenskom roku. Pravna savetnica IO je obavestena da je predmet žalioaca, usled nedostatka sudija u odeljenju ovog suda u Gračanici, tokom 2014. godine prebačen u Osnovni sud u Prištini.
4. Dana 06. februara 2015. godine, Ombudsman je uputio pismo predsedniku Osnovnog suda u Prištini, u kojem je zatražio da ga informiše u kojoj fazi se predmet žalioaca nalazi pred Osnovnim sudom u Prištini.
5. Dana 19. februara 2015. godine, Ombudsman je primio odgovor od strane predsednika Osnovnog suda u Prištini, u kojem isti obavestava Ombudsmana da je predmet žalioaca prvenstveno procesuiran u odeljenju Osnovnog suda u Gračanici, gde je dobio odgovarajući broj. Dana 29. septembra 2011. godine, održana je pripremna rasprava i doneto je rešenje za određivanje veštaka iz oblasti geodezije u cilju identifikacije i definisanja predmetnih parcela. Kašnjenje u razmatranju slučaja žalioaca, kako se navodi u dopisu, došlo je zbog nedostatka sudija u odeljenju ovog suda u Gračanici, kao i zbog toga što je Sud preopterećen velikim brojem prioriternih predmeta. S tim u vezi, do sada bilo nemoguće odlučivati po predmetu žalioaca, kao ni njemu sličnim predmetima iz navedenog razloga. U odgovoru se dalje navodi da je predmet žalioaca, dana 28. maja 2013. godina, zajedno sa određenim brojem drugih predmeta prebačen iz odeljenja Osnovnog suda u Gračanici u Osnovni sud u Prištini, kako bi se kasnije dodelio na postupanje sudiji. Dana 12. februara 2015. godine, postupajući sudija je uputio Kosovskoj Agenciji za imovinu(u daljem tekstu: KAI) u Prištini Zahtev za pružanje podataka o predmetnoj imovini, i nakon prijema Odgovora od KAI, kako se navodi u dopisu, nastaviće se dalje procesuiranje predmeta.
6. Dana 2. juna 2015. godine, Ombudsman je uputio drugo pismo predsedniku Osnovnog suda u Prištini, u kojem je zatražio da ga informiše u kojoj fazi se predmet žalioaca nalazi pred Osnovnim sudom u Prištini.
7. Dana 17. juna 2015. godine, Ombudsman je dobio odgovor iz Osnovnog suda u Prištini u kojem se navodi da je u vezi predmeta žalioaca bilo zakazano ročište dana 07. maja 2015. god, i postupajući sudija je odložio raspravu usled odsustva žalioaca i njegovog zastupnika. Uz dopis Ombudsmanu, dostavljena je otpremnica za ličnu dostavu poziva na zakazanu raspravu, a koja je uredno potpisana dana 17. aprila 2015. godine, od strane ovlašćenog advokata po punomoćju žalioaca.
8. Dana 7. avgusta 2016. godine, pravna savetnica IO je uputila e-mail postupajućem sudiji, i obavestila ga da prema tvrdnjama žalilaca, on nije uopšte bio informisan o zakazanoj raspravi. Postupajući sudija je takođe obavesthen da je, dana 02. jula 2015. god, žalilac opozvao punomoćje koje je dao advokatu, zatim je dostavio navedeni podnesak Sudu i zatražio da ubuduće bude lično pozivan da učestvuje na zakazane rasprave.

9. Dana 23. oktobra 2015. godine, Ombudsman je uputio treće pismo predsedniku Osnovnog suda u Prištini, u kojem je konstatovao da nisu preduzeti nikakvi konkretni postupci kako bi se predmet rešio u razumnom vremenskom roku, posebno ako se ima u vidu činjenica da imovinski spor žalioaca traje duže od osam godina. Ombudsman je tom prilikom zatražio da mu se dostave i informacije u kojoj fazi postupanja se predmet žalioaca nalazi pred Osnovnim sudom u Prištini.
10. Dana 19. novembra 2015. godine, pravna savetnica IO je na održanom sastanku sa postupajućim sudijom u Osnovnom sudu u Prištini informisana o zakazanom datumu naredne rasprave po predmetu žalioaca. Osim toga, pravna savetnica IO je istakla da je prilikom poslednje pisane korespondencije, Ombudsman obavestio Sud o opozivu punomoćja advokatu žalioaca. S tim u vezi, postupajući sudija je konstatovao da će ubuduće slati poziv na adresu žalioaca u Gračanici. Pravna savetnica je takođe razgovarala sa postupajućim sudijom o preduzetim i planiranim postupcima, kao i o zamolnici žalioaca da se obavi uviđaj veštaka geodetske službe u cilju identifikacije predmetne katastarske parcele, obzirom da je rešenjem iz 2013. g naloženo veštačenje ali tuženi nije dozvolio pristup spornoj imovini.
11. Dana 01. decembra 2015. godine, žalilac je informisao pravnu savetnicu IO da je u Osnovnom sudu u Prištini održana rasprava u vezi njegovog predmeta, i postupajući sudija je izdao nalog da veštak geodetske službe obavi uviđaj, dana 12. decembra 2015. god, u cilju identifikacije predmetne katastarske parcele.
12. Dana 11. januara 2016. godine, pravna savetnica IO je obaveštena od strane žalioaca da je veštačenje geodetske službe odloženo za 12. januar 2016. godine.
13. Dana 09. marta 2016. godine, žalilac je obavestio pravnu savetnicu IO da prethodno zakazano veštačenje nije održano. Prema rečima i saznanju žalioaca, veštak geodetske službe određen nalogom Suda je konstatovao da iz bezbedonosnog razloga ne može izvršiti uviđaj. Žalilac nema nikakvih drugih informacija o preduzetim postupcima u predmetu.
14. Ombudsman je nakon toga, uputio dva pisma predsedniku Osnovnog suda u Prištini, dana 12. aprila i 18. maja, zahtevajući hitnost u rešavanju ovog predmeta pred Osnovnim sudom u Prištini. Međutim, na navedene dopise Ombudsman nije dobio odgovore.
15. Na osnovu pisane korespodencije između IO i Osnovnog suda u Prištini, od 21. juna 2016. godine i 13. jula 2016. godine, Ombudsman je obavešten da, shodno nalogu postupajućeg sudije za veštačenje koje je trebalo da se održi dana 12. januara 2016. godine, veštak geodezije je informisao Sud, dana 08. januara 2016. godine, o privremenoj sprečenosti da obavi veštačenje iz razloga što se nalazi van teritorije Republike Kosovo. Dalje se u dopisu navodi da je Sud, dana 25. januara 2016. godine, formalno zatražio od Direkcije za geodeziju, katastar i imovinu Opštine Priština sve raspoložive informacije u vezi sporne nepokretnosti, a koje su Sudu dostavljene dana 01. februara 2016. godine. Postupajući sudija je u dopisu, takođe, istakao da je *u toku zakazivanje narednog veštačenja za izlazak na teren, o čemu će stranke biti blagovremeno obavestene*. Osim toga, naglašeno je da se Sud rukovodi načelima rada na prioritetnijim predmetima i da je postupajući sudija preopterećen velikim brojem predmeta, pa iste nije moguće rešiti u razumnom vremenskom roku.

SAŽETAK ČINJENICA U SLUČAJU

Činjenice koje su do sada ustanovljene, mogu se predstaviti na sledeći način:

16. Žalilac je suvlasnik na po 1/3 idealna dela nekretnine u Prištini, naselje Vranjevac, sada

Brdo junaka bb, koja fizički nije podeljena, a sastoji se iz parcela P 71914059-00077-1, površine 3006m², i parcele P71914059-2 površine 1420m². Ove nepokretnosti, prema navodima žalioaca, tuženi su bespravno uzurpirali posle juna 1999. godine.

17. Dana 14. jula 2008. godine žalilac je Opštinskom sudu u Prištini podneo tužbu radi utvrđivanja prava svojine i državnine na nepokretnosti (P.br.1383/08).
18. Nakon podnošenja tužbe žalioaca u Opštinskom sudu u Prištini, održana je pripremna rasprava dana 29. septembra 2011. godine, i postupajući sudija je izdao nalog za određivanje veštaka iz oblasti geodezije u cilju identifikacije i definisanja predmetnih parcela. Međutim, od tog datuma nije došlo do pomaka po predmetu žalioaca.
19. Dana 28. maja 2013. godina, predmet žalioaca P.br.1383/08 je prebačen iz odeljenja Osnovnog suda u Gračanici u Osnovni sud u Prištini.
20. Dana 17. decembra 2014. godine, žalilac je podneo zahtev br.011-095-279519 za utvrđivanje granice sporne nepokretnosti Direkciji za geodeziju,katastar i imovinu Opštine Priština.
21. Dana 23. decembra 2014. godine, Direkcija za geodeziju, katastar i imovinu Opštine Priština dostavila je žaliocu Obaveštenje, u kom se navodi da su stručna lica ove Direkcije izašla na teren, i ustanovljeno je da su na spornim katastarskim parcelama izgrađene kuće čiji su korisnici izjavili da su imovinu kupili pre 45 godina i da od tog vremena žive na istoj.
22. Nakon više urgencija upućenih predsedniku Osnovnog suda u Prištini od strane žalioaca, nije nastavljeno dalje procesuiranje njegovog predmeta.
23. Dana 23. decembra 2014. godine, žalilac je podneo žalbu IO zbog dužine postupka pred Osnovnim sudom u Prištini, kada je žalba i prihvaćena i vodila se pod brojem 597/2014.
24. Dana 12. februara 2015. godine, nakon što je predmet žalioaca dodeljen na postupanje, predmetni sudija Osnovnog suda u Prištini je preduzeo određene procesne radnje, odnosno, uputio je KAI u Prištini Zahtev za pružanje podataka o predmetnoj imovini.
25. Dana 17. juna 2015. godine, pravna savetnica IO je informisala žalioaca o dopisu Ombudsmanu koji je poslat od strane Osnovnog suda u Prištini, a u kom se navodi da je, dana 07. maja 2015. godine, Sud odložio raspravu usled odsustva tužilaca.
26. Dana 02. jula 2015. godine, žalilac opoziva punomoćje koje je dao advokatima, iz razloga što ga isti nisu obavestili o datumu zakazane raspravu, niti su prisustvovali raspravi u Osnovnom sudu u Prištini.
27. Dana 26. novembra 2015, na zakazanoj raspravi u Osnovnom sudu u Prištini, postupajući sudija je izdao nalog da veštak geodetske službe obavi uviđaj u cilju identifikacije spornih katastarskih parcela.
28. Dana 08. januara 2016. godine, veštak geodezije je informisao Sud da je privremeno sprečen da obavi veštačenje iz razloga što se nalazi van teritorije Republike Kosovo.
29. Dana 25. januara 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je zatražio od Direkcije za geodeziju, katastar i imovinu Opštine Priština sve raspoložive informacije u vezi sporne nepokretnosti, a koje su Sudu dostavljene dana 01. februara 2016. godine.
30. Do dana objavljivanja ovog izveštaja, Osnovni sud u Prištini nije doneo odluku u vezi sa predmetom žalioaca P. br. 1383/08.

RELEVANTNI INSTRUMENTI

- 31 Zakon o parničnom postupku br. 03/L-006 i Zakon o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku br. 04/L-118 (u daljem tekstu "Zakon o parničnom postupku"), u članu 10. stav 1 navodi:

"Dužnost suda je da nastoji da se postupak vodi bez odugovlačenja i sa što manje troškova, kao i da onemogući svaku zloupotrebu proceduralnih prava koja po ovom zakonu pripadaju strankama."

- 32 Evropska konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu "Evropska Konvencija o ljudskim pravima" ili "Konvencija"), je sastavni deo Ustava Republike Kosovo, jer član 22.2 Ustava garantuju pravo na direktnu primenu Konvencije i njenih protokola, koja je Ustavom Republike Kosovo garantovana svim njenim građanima.

- 33 Evropska Konvencija o ljudskim pravima (4. novembar 1950), u članu 6. stav 1 navodi:

„Svako tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama [...] ima pravo na poštenju i javnu raspravu u razumnom vremenskom roku [...].“

- 34 Evropska Konvencije o ljudskim pravima u članu 13 navodi:

„Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni u ovoj Konvenciji ima pravo na blagovremeni pravni lek pred nacionalnim vlastima, bez obzira da li su povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu.“

ANALIZA

Pravo na pravično suđenje u razumnom vremenskom roku: Član 6. Evropske Konvencije o ljudskim pravima

- 35 Žalilac je podneo žalbu na dužinu postupka pred Osnovnim sudom u Prištini. On se žali na to da čeka na prvostepenu presudu Osnovnog suda skoro 8 godina, i da to čini kršenje njegovog prava na pravično suđenje u razumnom vremenskom roku, kako je garantovano stavom 1. član 6. Evropske Konvencije o ljudskim pravima, u kome se kaže:

„Svako tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama [...] ima pravo na poštenju i javnu raspravu u razumnom vremenskom roku [...].“

- 36 Isti princip postoji u članu 10. Zakona o parničnom postupku koji navodi:

"Dužnost suda je da nastoji da se postupak vodi bez odugovlačenja [...]."

- 37 Na samom početku, Ombudsman primećuje da se građanski sporovi radi utvrđivanja prava svojine i državnine na nepokretnosti, smatraju građanskim pravima u smislu člana 6. Konvencije, koji je zbog toga primenjiv u postupcima ovog slučaja.

- 38 Ombudsman podseća da je sudska praksa Evropskog suda ustanovila da se u slučaju koji uključuje određivanje građanskog prava, dužina postupka normalno računa od vremena započinjanja sudskog postupka (vidi primer, Sienkiewicz protiv Poljske, presuda od 30. septembra 2003. god.) do vremena kada je slučaj konačno odlučan i/ili presuda izvršena (vidi Vocaturu protiv Italije (II), presuda od 24. maja 1991. god.).

- 39 Ombudsman primećuje da su postupci pokrenuti u celini pred tada Opštinskim, a sada Osnovnim sudom u Prištini 14. jula 2008. godine, kada je tužba podneta protiv tuženika i traju i danas. Iz tog razloga postupci traju skoro osam godina na prvoj instanci.

- 40 Ombudsman podseća da opravdanost dužine postupka mora biti procenjena u svetlu određenih okolnosti slučaja, i uzimajući u obzir kriterijume postavljene sudskom

praksom, a posebno kada je u pitanju složenost slučaja, ponašanje stranaka u postupku i vlasti koje rade na slučaju, kao i to šta je u interesu žalioaca (vidi kao slučaj Gollner protiv Austrije presuda od 17. januara 2002. god.).

- 41 Ombudsman primećuje da predmet žalioaca nije bio složen i da žaliočevo ponašanje nije doprinelo nikakvom kašnjenju.
- 42 Što se tiče postupaka pravosudnih organa, Ombudsman konstatuje da je prema odgovoru iz Osnovnog suda u Prištini, kašnjenje u razmatranju slučaja žalioaca došlo zbog nedostatka sudija, kao i zbog toga što je Sud preopterećen velikim brojem prioriternih predmeta. Osnovni sud u Prištini u svom dopisu, takođe, navodi da je do sada bilo nemoguće odlučivati po predmetu žalioaca, kao ni njemu sličnim predmetima (vidi napred stav 5).
- 43 Ombudsman podseća da se u gore navedenom predmetu Vocaturo protiv Italije, italijanska vlada izjasnila da je razlog za kašnjenje u postupku bio veliki broj zaostalih predmeta u sudovima. U tom slučaju, Sud je smatrao da član 6. stav 1. nameće državama obavezu da organizuju svoj pravni sistem na takav način kako bi sudovi ispunili zahteve Konvencije. Ipak, privremeni zaostatak u radu ne uključuje odgovornost od strane država, pod uslovom da se preduzmu blagovremene mere, i da se bavi situacijom ove vrste (vidi Milasi protiv Italije, presuda od 25. juna 1987. god. Vidi, takođe, Foti i ostali protiv Italije, presuda od 10. decembra 1982. god.).
- 44 Čak i ako uzmemo u obzir činjenicu da sudstvo ima problem sa velikim brojem zaostalih predmeta zbog manjka sudija, nadležni sudovi i dalje imaju obavezu da obezbede pravdu na vreme. U tom smislu, Ombudsman, takođe podseća da član 10. Zakona o parničnom postupku navodi da je „Dužnost suda je da nastoji da se postupak vodi bez nepotrebnog odugovlačenja [...]”
- 45 U vremenu od 29. septembra 2011. godine, kada je održana pripremna rasprava i izdat nalog Suda za određivanje veštaka iz oblasti geodezije u cilju identifikacije i definisanja predmetnih parcela, do današnjeg dana Osnovni sud u Prištini nije preduzeo konkretne mere po pitanju predmeta žalioaca. Stoga, nije ni tretirao slučaj sa dužnom pažnjom koju zahteva član 6. stav 1. Konvencije i član 10. Zakona o parničnom postupku. Predmet pred Osnovnim sudom u Prištini nije bio kompleksan i mogao se lako rešiti bez potrebe da se obezbede dodatni dokazi, sprovode rasprave ili preduzmu druge radnje koje bi mogle doprineti legitimnom kašnjenju u razmatranju predmeta. Štaviše, Ombudsman primećuje da je slučaj od posebnog značaja za žalioaca, koji živi kao raseljeno lice i čiji je jedini prihod penzija, koja je jedva dovoljna da pokrije njegove osnovne životne potrebe.
- 46 U svetlu gore navedenog, Ombudsman smatra da je propust vlasti da zaposli adekvatan broj sudija (vidi stav 5 i 13 gore) koji bi se bavili velikim obimom posla ne može se smatrati kao validno opravdanje za ovakvo odlaganje pred Osnovnim sudom u Prištini. Ombudsman primećuje da to spada u odgovornost Vlade Kosova i Sudskog saveta Kosova da garantuje blagovremeno raspored građanskih parnica kroz imenovanje adekvatnog broja sudija ili putem drugih odgovarajućih sredstava.

Zaključak Ombudsmana

- 47 Ombudsman zaključuje da je zbog toga došlo do povrede prava na pravično suđenje u razumnom vremenskom roku garantovano stavom 1. člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Pravo na delotvorni pravni lek: Član 13 Evropske Konvencije o ljudskim pravima

- 48 Žalilac je podneo žalbu na nedostatak efektivnog pravnog leka u smislu kršenja njegovog

prava na poštenu raspravu u razumnom vremenskom roku, koje je garantovano članom 6. Evropske Konvencije o ljudskim pravima, koji čini kršenje njegovog prava na efektivni pravni lek po članu 13. Konvencije, koji kaže:

„Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni ovom Konvencijom, ima pravo na efektivni pravni lek pred nacionalnim vlastima, čak i onda kada su povredu učinila lica prilikom vršenja svoje službene dužnosti.“

- 49 U pogledu primenjivosti člana 13, Ombudman podseća da je Evropski sud za ljudska prava nekoliko puta naglasio da prekomerno kašnjenje u sprovođenju pravde u pogledu toga da stranka nema nikakav pravni lek, čini pretnju vladavini prava unutar domaćeg pravnog poretka (vidi npr. Bottazzi protiv Italije presuda od 28. jula 1999. i Di Mauro protiv Italije presuda od 28. jula 1999. god.). Ombudsman, takođe, podseća da iako je Evropski sud za ljudska prava smatrao da zahtevi za efektivni pravni lek moraju da se tumače u smislu da pravni lek može biti efektivan u pogledu ograničenog delokruga traženja pomoći bitnih u određenom kontekstu (*Klass i ostali protiv Nemačke* presuda od 6. septembra 1978. god.), ista je smatrala sledeće:

„U pogledu navedenog propusta da se obezbedi suđenje u razumnom vremenskom roku [...] nijedna bitna kvalifikacija u delokrugu člana 13. se ne može razlikovati. U suprotnom, mesto člana 13. u šemi zaštite ljudskih prava propisanih Konvencijom bilo bi raspravljano u korist označenih ograničenja člana 13. i bili bi minimalno zadržani (Kudla protiv Poljske, presuda od 26. oktobra 2000. god.).“

- 50 Član 13. se direktno odražava na obavezu država da prvo svojim pravosudnim sistemom štite ljudska prava i na taj način uspostave dodatnu garanciju pojedincu što bi osiguralo da on ili ona efektivno uživaju ta prava. Gledano iz te perspektive, pravo jednog lica na suđenje u razumnom vremenskom roku biće manje delotvorno ukoliko ne postoji nijedna mogućnost da se podnese žalba državnoj vlasti. Odredbe člana 13. pojačavaju one iz člana 6. (vidi napred pomenutu Kudla presudu). Član 13. iz tog razloga garantuje delotvorni pravni lek pred državnim vlastima za navodno kršenje odredaba iz člana 6. o zaključenju slučaja u razumnom vremenskom roku. Obzirom da se ovaj slučaj odnosi na žalbu u vezi dužine postupka, član 13. Konvencije je primenjiv.
- 51 U pogledu odredbi člana 13. Evropske Konvencije, Ombudsman podseća da je efekat ovog člana da traži odredbu domaćeg pravnog leka da se bavi materijom „sporne žalbe“ po Konvenciji i da dodeli prikladnu materijalnu nadoknadu (*Kaya protiv Turske*, presuda od 19. februara 1998. god.). Svaki takav pravni lek mora biti efektivan u praksi i zakonu (**Ilhan protiv Turske**, presuda od 27. juna 2000.god.). U vezi sa žalbom na dužinu postupka, Ombudsman podseća da bi „delotvorni pravni lek“ u smislu člana 13. Konvencije trebalo biti u mogućnosti da spreči navodno kršenje ili nastavljanje istog ili obezbeđivanje adekvatne nadoknade za bilo koje kršenje koje se već dogodilo (vidi napred pomenutu Kudla presudu).
- 52 Ombudsman primećuje da ne postoji nikakav pravni pristup kojim je žalilac u sadašnjem slučaju mogao da se žali u vezi dužine postupka sa mogućnošću ostvarivanja preventivne ili nadoknađujuće pomoći.

PREPORUKE OMBUDSMANA

Na osnovu ovih konstatacija i u saglasnosti sa članom 135 stav 3 Ustava Republike Kosovo i članom 16, stav 4 i 8 Zakona Br. 05/L-019 o Ombudsmanu, Ombudsman preporučuje:

Osnovnom sudu u Prištini:

- ***Imajući u obzir prethodna kašnjenja, da se preduzimaju radnje u smislu razmatranja i donošenja odluka u predmetu žalioaca bez daljih odlaganja.***

Sudskom savetu Kosova:

- ***Da pokrene izradu pravnog instrumenta***

Da pokrene izradu pravnog instrumenta koji bi predstavljao delotvoran pravni lek u smislu člana 13 Evropske konvencije o ljudskim pravima, koji pruža olakšanje u obliku prevencije ili obeštećenja u vezi sa žalbama o odugovlačenju u sudskim postupcima.

U saglasnosti sa članom 132, stav 3 Ustava Republike Kosovo („Bilo koji drugi organ ili institucija, koja sprovodi legitimnu vlast u Republici Kosovo je dužna da odgovori na zahteve Ombudsmana i da mu/joj predstavi sva dokumenta i informacije koje su od njega zatražena u saglasnosti sa zakonom” i članom 28 Zakona o Ombudsmanu (“Autoriteti, kojima je Ombudsman uputio preporuke, zahtev ili predlog za preduzimanje konkretnih mera, uključujući i disciplinske mere, treba da odgovore u roku od trideset (30) dana. Odgovor treba da sadrži razloge u pisanoj formi o preduzetim radnjama u vezi navedenog pitanja”), ljubazno Vas molim da nas obavestite o radnjama koje ćete preuzeti u vezi navedenog pitanja.

S poštovanjem,

Hilmi Jashari
Ombudsman